

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 48/2026-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] zastúpenej Weis & Partners s.r.o., Priemyselná 1/A, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. 65C/101/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. „čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2“ Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a na „ochranu osobnosti“ podľa čl. 19 ods. 1 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu. Žiada zrušiť jeho uznesenie o odročení pojednávania a prikázať mu konať bez zbytočných prietahov. Okrem toho žiada finančné zadostučinenie 1 687,50 eur a náhradu trov konania 4 591,95 eur.

2. Notárska komora žalobou z decembra 2024 proti žalovanej sťažovateľke žiada určiť, že je pre zlý zdravotný stav trvalo nespôsobilá vykonávať notársky úrad. Mestský súd sťažovateľku v marci 2025 vyzval vyjadriť sa k žalobe. Sťažovateľka sa domáhala sprístupnenia elektronického spisu, čo jej bolo umožnené až potom, ako sa na to sťažovala a boli konštatované prietahy vo vybavení tejto žiadosti. Pojednávanie sa konalo 17. novembra 2025. Mestský súd uviedol, že nebola zachovaná lehota na prípravu, s čím sťažovateľka nesúhlasila a uviedla, že akékoľvek dokazovanie je zbytočné a nedôvodnú žalobu možno zamietnuť. Mestský súd tiež poukázal na to, že proti sťažovateľke je súčasne vedené disciplinárne konanie a bolo by vhodné počkať na jeho výsledok.

Mestský súd preto pojednávanie odročil na neurčito a žalobcovi uložil predložiť listiny z disciplinárneho konania.

3. Sťažovateľka porušenie ústavných práv identifikuje v tom, že nebol daný dôvod na odročenie pojednávania a ani nie je dôvod čakať výsledok disciplinárneho konania. Rozhodnutie o odročení pojednávania považuje za nezákonné. Je toho názoru, že o žalobe, ktorej právne posúdenie je jednoduché, bolo možné rozhodnúť už na prvom pojednávaní. Opačný postup považuje za zbytočné prietahy osobitne, ak to už bolo konštatované v nadväznosti na jej sťažnosť predsedovi súdu. Vzhľadom na predmet konania zastáva názor, že došlo aj k porušeniu jej základného práva podľa čl. 19 ods. 1 ústavy.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00), no nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

5. Tak je to aj v prípade sťažovateľky. Mestský súd o proti nej podanej žalobe koná niečo viac ako rok. V tejto súvislosti nie je dôvod na to, aby bol zaujatý osobitný postoj k správnosti postupu súdu, ktorý dosiaľ jediné pojednávanie odročil. Z hľadiska porušenia sťažovateľkou uvedených ústavných práv je primárne rozhodná celková dĺžka trvania právnej neistoty sťažovateľky, ktorá sa týka dôvodnosti proti nej podanej žaloby. Mestský súd v tejto otázke koná niečo viac ako rok, čo aj pri prípadnej nesprávnosti jeho postupov na pojednávaní neodôvodňuje vyslovenie porušenia ústavných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote. Možno súhlasiť s tým, že konanie sa týka citlivej otázky spôsobilosti sťažovateľky na výkon notárskeho úradu, no doterajšia dĺžka konania nezasahuje do základného práva sťažovateľky podľa čl. 19 ods. 1 ústavy.

6. Na okraj sa nedá nevyjadriť k vyčísleniu náhrady trov konania sťažovateľky, ktoré majú predstavovať 4 591,95 eur. Sťažovateľka tvrdí, že v súvislosti so zastúpením neboli poskytnuté len úkony právnej služby spočívajúce v príprave a prevzatí zastúpenia a podania ústavnej sťažnosti, ale aj množstvo ďalších úkonov (vyčíslenie trov právneho zastúpenia, vypracovanie právneho rozboru a porady advokáta so sťažovateľkou z 20. januára 2026 od 6.00 h do 8.00 h, od 9.00 h do 11.00 h a od 12.00 h do 14.00 h). I nezaujatému laikovi musí byť zrejmé, že ide o zjavne lživú legendu advokáta sťažovateľky. Rozumne nemožno očakávať, že advokát sťažovateľke s právnickým vzdelaním musí nad rámec prípravy a prevzatia zastúpenia na opakovaných poradách vysvetľovať podstatu skutkovo a právne jednoduchej ústavnej sťažnosti. Takéto vyčíslenie trov zastúpenia v konaní o ústavnej sťažnosti je prejavom toho, že advokát sťažovateľky nielen nedbá

na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb, ale pri výkone advokácie postupuje tak, že i v očiach nezaujatého pozorovateľa znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Robert Šorl
predseda senátu